

Sygn. akt III Kp 1001/11

POSTANOWIENIE

Dnia 05 lipca 2011r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Lidia Hojeńska

Protokolant: Patrycja Korz

Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Krzyki Zachód: nie stawiał się, zawiadomiony prawidłowo po rozpoznaniu

zażalenia M. W. z dnia 21 czerwca 2011r. /data wpływu/

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Krzyki Zachód z dnia 01 czerwca 2011r. o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie 2 Ds. 559/11 o czyn z art. 258 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 01 czerwca 2011r., sygn. akt 2 Ds. 559/11 Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Krzyki Zachód na podstawie art. 17 § 1 punkt 1 k.p.k. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie działania w okresie od 2008r. do 30 maja 2011r. we W. funkcjonariuszy publicznych i innych osób, w tym sędziów i prokuratorów, w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu:

- usunięcie M. W. - urzędnika służby cywilnej z pracy w kontroli podatkowej w związku z wykrywaniem przez nią przestępstw podatkowych,

- pozbawienie jej mieszkania,

- legalizację procedur przestępczego uwłaszczenia mieszkań i udaremnienia uwłaszczania mieszkań, zabijanie osób samotnych celem wykorzystania ich podrobionych dokumentów do wyłudzeń towarów i nielegalnego obrotu olejem opałowym, wyłudzenia podatków,

- kierowania gróźb karanych wobec M. W. w dniu 30.05.2011r.

w budynkach Sądu Okręgowego i jednostek Prokuratury, celem powstrzymania jej przed ujawnianiem popełnionych przestępstw wyżej wymienionych na jej szkodę,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 231 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że podnoszone przez M. W. okoliczności nie zawierają danych uzasadniających podejrzenie popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa, a przytoczona przez zawiadamiającą argumentacja jest wielokrotnie powtarzana w innych zawiadomieniach o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

M. W. w zażaleniu wniesionym w dniu 16 czerwca 2011r., zaskarżyła powyższe postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie

i „kontynuowanie śledztwa w trybie pilnym, powielając wywody zawarte w zawiadomieniach o przestępstwie i argumentując, że orzeczenia te „są niezbitym dowodem realizowania celu przestępczego przez p. Prokurator, a nie obowiązku prokuratorskiego”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Analiza akt kolejnego inicjowanego przez M. W. postępowania przygotowawczego prowadzi do wniosku, że wydane w sprawie 2 Ds. 559/11 postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa są słuszne.

Podkreślić należy, że skarżąca nie wskazała na żadne okoliczności wskazujące na wadliwość zaskarżonego orzeczeń. Wniesione zażalenia w istocie sprowadzają się do kolejnego powielania kreowanych przez skarżącą zarzutów i opisanie przestępczych w jej mniemaniu mechanizmów. Zarzuty te, wielokrotnie podnoszone przez skarżącą w trakcie licznych inicjowanych przez nią postępowań nie znajdują jakiegokolwiek potwierdzenia.

W ocenie Sądu, tak wywody zażalenia, jak i argumentacja przytoczona w złożonym przez M. W. zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa stanowią one li tylko wyraz subiektywnej, dowolnej, pozbawionej racjonalnego uzasadnienia oceny rzeczywistości.

W codziennych, zwyczajnych gestach czy zachowaniach innych osób skarżąca, zupełnie bezpodstawnie i irracjonalnie upatruje kierowania w stosunku do niej gróźb pozbawienia jej życia, w swoisty i jedynie sobie zrozumiały sposób je interpretując. Wszak „groźby”, które miały być w stosunku do skarżącej kierowane polegały na tym, że przypadkowo napotkane przez M. W. w dniu 30 maja 2011r. w budynku Sądu Okręgowego we Wrocławiu i budynkach jednostek prokuratur osoby „mierzyły ją ostrym wzrokiem- w sposób jakby dawały ostrzeżenie”, „okazywały pokrzywdzoną innym osobom, „okazywały pokrzywdzonej język”, „przyglądały się jej dokładnie”.

Gołosłowne twierdzenia o działalności zorganizowanej grupy przestępczej, do której należą sędziowie i prokuratorzy świadczą jedynie o głębokim rozżaleniu M. W. wywołanym faktem nie uwzględniania w wielu postępowaniach jej skarg, zawiadomień, wniosków, pism procesowych oraz środków zaskarżania. Skarżąca nadal zdaje się nie dostrzegać, że brak jest jednak jakichkolwiek dowodów potwierdzających tego rodzaju domniemania.

Zdaniem Sądu, wskazane powyżej okoliczności, jak i następujące twierdzenia zażaleń: „Pokrzywdzona zauważa, że fakt nasilenia zastraszania pokrzywdzonej i grożenia śmiercią, także przez prokuratorów i policjantów w budynku Prokuratury i Sądu we Wrocławiu, którzy ostatnio nagminnie jej okazują, że zostanie zastrzelona, jest kolejnym dowodem na to, że Kierownictwo Policji i Prokuratury wraz z sędziami te procedery prowadzi, w tym tych zabójstw dokonuje i zamierza analogicznie pozbawić życia także pokrzywdzoną”, powodują, że nie sposób merytorycznie odnosić się do abstrakcyjnych zarzutów skarżącej.

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Zasadnie zatem odmówiono wszczęcia postępowania w sprawie 2 Ds. 559/11.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie uwzględnił zażaleń i zaskarżone postanowienia utrzymał w mocy.